

deres udvikling, formentlig varigt. Hvad er ministerens kommentarer til dette?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Først må jeg sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at jeg ikke deler synspunktet om, at børnene bliver udsat for en umenneskelig behandling. Der er mange gode tiltag over for børnene i den tid, de er på et asylcenter.

Men der er ikke nogen tvivl om, at det at opholde sig på et asylcenter ikke er noget, man skal stræbe efter, slet ikke i en længere periode. Så derfor kan det også over en tid være en belastning for en familie. Men det er altså ikke sådan, at vi i asylcentre i Danmark har umenneskelige forhold. Jeg synes faktisk, det er en urimelig anklage.

Mange af vores centre drives af Dansk Røde Kors efter aftale med staten, og det gør de faktisk rigtig godt. Jeg er i løbende dialog med Dansk Røde Kors om de forhold, der er på asylcentre.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen så vil jeg godt prøve at uddybe det lidt, for nogle af de problemer, som man nævner i forbindelse med børnenes forhold på asylcentre, er de problemer, der består i, at familier alt for ofte bliver flyttet rundt, bl.a. i forbindelse med nedlæggelse af nogle asylcentre, og at børnene alt for ofte bliver brugt som tolke i meget prekære situationer, hvor de nogle gange skal tolke for deres forældre, og hvor de nogle gange bliver sat i nogle situationer, hvor de kommer til at skulle være dem, der forklarer forholdsvis indviklede og meget personlige forhold til deres forældre og også omvendt til myndighederne.

Er det ikke forhold, som man burde gøre noget ved?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Med hensyn til flytningerne er det rigtigt, at vi i de her år, hvor antallet af asylansøgere er faldende, er nødt til at lukke nogle centre ned. Det giver ikke meget mening, at vi bruger en masse penge på tomme asylcentre. Derfor er vi selvfølgelig nødt til at samle det hele på færre centre. Det er en konsekvens af, at der i de her år – heldigvis, kan man sige – er færre asylansøgere, fordi der er lidt mere ro i Europa, end der har været i det foregående årti. Så det har selvfølgelig nogle konsekvenser for nogle grupper.

Med hensyn til børn som tolke vil jeg nødig her på stående fod gå ind i, hvordan de bliver

brugt. Jeg har altså ikke indtryk af, at det sådan er et krav, at børnene skal stå til rådighed. Under hvilke forhold de fungerer, hvis de gør, kan jeg i hvert fald ikke i dag svare mere konkret på.

Jeg kan godt undersøge det nærmere, hvis spørgeren ønsker at få afdækket det her, men det er i hvert fald ikke noget, jeg tror, systemet kræver.

Kl. 13.20

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nej, men problemet er, at det sker.

Et andet problem er jo, at børnene i alt for stor udstrækning er låst fast i månedsvis, nogle gange i årevis, på de her asylcentre og har alt for få muligheder for at komme ud og være en del af det danske samfund, så længe de er her, f.eks. gå til sport og andre fritidsaktiviteter. Var der ikke muligheder for at give de børn en tilværelse, sådan at de ikke bliver ringere stillet, end de var i forvejen, uanset om de får asyl eller ej, sådan at der bliver åbnet for, at børnene får en tilværelse, mens de venter på afgørelse af deres og forældrenes sag?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen jeg er i dialog med Dansk Røde Kors, bl.a. om forholdene for børnene. Men lad mig så også lige understrege, at det altså også tit handler om, at forældrene må tage et ansvar for den situation, de sætter deres børn i. En stor del af dem, der i dag er i vores asylcentre, er der i lang tid. Det er asylansøgere og deres børn, som for lang tid siden har fået afslag på asyl, som har fået at vide, der er ikke grundlag for at give dem asyl i Danmark. De har fået afslag og dermed også en besked om, at de selv har ansvaret for at rejse hjem igen. Og det gør de så ikke.

Det er en meget uheldig situation. Jeg håber da også, at forældrene gør sig overvejelser over, hvad det er, de fastholder ikke bare dem selv, men også familien i, når de ikke vil tage til efterretning, at der altså ikke er noget grundlag for ophold og grundlag for asyl i Danmark.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for et sidste spørgsmål.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er ret fantastisk, at vi har nogle mennesker, som er psykisk nedbrudte, nogle mennesker, som i vid udstrækning ikke er i stand til at tage vare på sig selv, og så stiller inte-